

Field

Dc 1518

OTIUM NORVICENSE

PARS ALTERA

TENTAMEN

DE QUIBUSDAM VOCABULIS SYRO-GRAECIS

IN R. PAYNE SMITH S.T.P. THESAURI SYRIACI

FASCICULIS I—III RECONDITIS

CONSCRIPSIT

FRIDERICUS FIELD A.A.M. LL.D.

COLLEGII SS. TRIN. CANTAB. HONORIS CAUSA SOCIUS

OXONII

EXCUDEBANT E. PICKARD HALL ET J. H. STACY

ACADEMIAE TYPOGRAPHI

M DCCC LXXVI

OTIUM NORVICIENSE

PARS ALTERA

TENTAMEN

DE QUIBUSDAM VOCABULIS SYRO-GRÆCIS

IN R. PAYNE SMITH S.T.P. THESAURI SYRIACI

PASCIGIULIS I—II RECONDITIS

CONSPECTUS

FRIDERICUS FIELD A.A.M. LL.D.

PROFESSOR IN REGIO ANTIQVA HEBRÆICÆ LINGVÆ

OXONIA

ROBERTUS & RICARDUS HALL ET J. R. CLAY

ACADEMICI OPERIS

ALPHABETI

praeter Auctoris curas posteriores, etiam Censurum et Criticorum, sive benevolentium sive malevolentium, scita expendi, et pro meritis probari aut reprobari possint. Interea temporis, cujusque harum literarum studiosi plurimum interest, in perfectiorem tanti operis constitutionem ἔρανον suum quantivis pretii, etiam διλεπταίων, non privatis usibus servare, sed in publicum Philologorum commodum quasi in sacrum aerarium conferre.

Haec igitur sit mei libelli excusatio, qui ad unam praecipue artis lexicographicae particulam intenditur, scilicet ut vocabula Syro-graeca, hoc est, Graeca Syro caractere repraesentata, satis numerosa, a praesenti Editore partim recte enucleata, partim minus feliciter tentata, partim denique intentata relicta, novae scrutationi subjiciam, et pro virili Graecitati suae redonem: in quo labore exantlando si quid profecisse mihi contigerit, Graecae, linguarum reginae, studio, cui per longam vitam sine ulla intercapedine operam dedi, non dialectorum Orientalium, in quibus tanquam advena et hospes semper versatus sum, peritiae, laus quantulacunque tribuatur.

NORVICI,

Die VIII Januarii, MDCCCLXXVI.

P. 62, l. 7 ab imo.

ܐܘܚܘܪܐ BA. . . forte ἀχώρα, acc. v. ἀχώρ, *furfur, sordes capitis*; sic enim BA. et BB. . . ܐܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ.

Vox Graeca ἀχώρ non est *furfur* (πίτυρα), sed *manans capitis ulcus*, neque aliter sonat interpretatio Syra, siquidem ܐܘܚܘܪܐ, auctore Castello, est *morbus purulentus et pruriginosus*. Eadem chorda oberrat V. D. p. 176 s. v. ܐܘܚܘܪܐ; sed p. 175 s. v. ܐܘܚܘܪܐ juxta Galeni interpretem Syrum recte exponit: 'Αχώρες sunt ulcera parva humoris cujusdam viscidī plena*.

P. 64, l. 27.

ܐܘܚܘܪܐ exclamatio gaudii ter repetita, quum ecclesia obviam eat episcopo. . . Vox forte corrupta ex εὐκταίος.

Vox εὐκταίος, *votivus* sive *votis expetitus*, non est exclamatio, nec sine verbo (εὐκταίος ἦκεις) belle consistere potest. Ecclesia, ni fallor, episcopum advenientem laetis clamoribus salutavit: Εὐ ἔξοις, εὐ ἔξοις, εὐ ἔξοις.

P. 67, l. 8 ab imo.

ܐܘܚܘܪܐ BB. e BS. . . ܐܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ *pondus duabus drachmis constans*.

Scriptura corrupta, ut videtur, ex ܐܘܚܘܪܐ, ἡμιστάτηρ vel ἡμιστάτηρου. Scilicet *stater* (ܐܘܚܘܪܐ) vocabatur τετραδραχμον Atticum.

P. 69, l. 14.

ܐܘܚܘܪܐ ὁμοίτης, *similitudo*; sine sensu BA. ܐܘܚܘܪܐ.

Pingo ܐܘܚܘܪܐ, et Syriaca verto: ὁμοιώθη ἡ μεγαλωσύνη σου, honorificentius dictum pro ὁμοιώθης.

P. 82, l. 6 ab imo.

ܐܘܚܘܪܐ ὑποθήκη, sed sec. BA. الوصايا *mandata*; et sic BB. ܐܘܚܘܪܐ.

Pingendum ܐܘܚܘܪܐ ὑποθήκαι, *praecepta*, usu apud scriptores ecclesiasticos notissimo. Sic S. Basil. M. T. II, p. 98 A: 'Ἡ μὲν γὰρ παροιμία ἐστὶν . . .

* Barth. Castelli *Lexicon Medicum Graeco-Latinum*, Lips. 1713, p. 8: "Achores, ἀχώρες vocantur manantia ulcera cutis in capite et genis infantum, plurimis ac minimis foraminibus cutem perforantia, ex quibus tenuis et glutinosa effluit sanies."

P. 139, l. 4.

ܐܘܘܪܢܐ, ܐܘܘܪܢܐ, *voluptati tibi erit*, ܐܘܪܢܐ . . . BS. ap. BB. Forte
sit ἠδόμεν, ἦδεσο.

Interpretatio Syra, *jucundum erit tibi*, revocare videtur locutiones Graecas ἠδύ μοι et ἦδύ σοι. Jesai. xlv. 16: ἦδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην, ubi Syro-hex.
ܐܘܘܪܢܐ? ܐܘܘܪܢܐ.

P. 141, l. 20.

ܐܘܘܪܢܐ? ܐܘܘܪܢܐ? *sub eum* . . . ܐܘܘܪܢܐ? . . . BS. ap. BB. Licet suspicari quod
corruptum sit ex ὑπεκάθητο, vel alio quodam verbo hujusmodi.

Est, ut BS. diserte testatur, ὑπ' αὐτοῦ, corruptum ex ܐܘܘܪܢܐ?, quae scrip-
tura est BB. infra p. 142, l. 22.

Ibid. l. 24.

ܐܘܘܪܢܐ? ܐܘܘܪܢܐ? *οἰάκιον, gubernaculum navis* . . . ܐܘܘܪܢܐ? . . . BS. ap. BB.

Potius est αὐχίη, quae vox pro *gubernaculo navis* haud raro usurpatur. Sic
S. Chrysost. T. VI, p. 122 A: ἀντὶ τοῦ αὐχένος καὶ πηδαλίου τῷ σταυρῷ χρώμενοι
κυβερνήται. T. XI, p. 296 C: ὡσπερ ἐπὶ τινος αὐχένος καὶ οἶακος τῆς εὐλαβείας
κάθηται. Hinc nomen piscatoris confictum ΑΥΧΕΝΙΟΣ apud Aleiphr. Epist.
I, 13.

Ibid. l. 44.

ܐܘܘܪܢܐ? ܐܘܘܪܢܐ? *solves, diversaberis* . . . ܐܘܘܪܢܐ? . . . BS. ap. BB. Potius
est ἀλλισθήσεσθε.

Immo est ἀλλισθήσεται, *diversabitur* (foemina). Vox ܐܘܘܪܢܐ? commutatur cum
ܐܘܘܪܢܐ? Ruth i. 16. Psal. liv. 7 in Syro-hex.

P. 142, l. 36.

ܐܘܘܪܢܐ? ܐܘܘܪܢܐ? *ὑπεροραθήση, negliges*, ܐܘܘܪܢܐ? . . . BS. Cf. Aq.
Jes. xxxiii. 7.

In loco Jesaiae ὀραθήσομαι, ut semper, passivum est. Similiter ὑπεροραθήση
non sonat *negliges*, sed *negligeris*. Syriacum ܐܘܘܪܢܐ? omnino postulat
ܐܘܘܪܢܐ? ὑπεροραθῆς.

Ibid. l. 45.

ܐܘܘܪܢܐ? *dormivi* . . . ܐܘܘܪܢܐ? . . . BS. ap. BB. Vox corrupta ex ἕπνωσσω.

Est prava scriptura vocis ܐܘܘܪܢܐ? ἕπνωσα Psal. iii. 5.

P. 159, l. 26.

ܐܝܘܒܐ ܐܝܘܒܐ, -ov, sempiternus . . . ܐܝܘܒܐ ܐܝܘܒܐ, BB.

Graecum *ἀείναος* vel *ἀείναος* est *semper fluens, perennis*, non *sempiternus*.
Ad explicationem BB. aptius foret *ἀεὶ ὄν*. Cf. p. 160, l. 35.

Ibid. l. 52.

ܐܘܪܘܟܐ ܐܘܪܘܟܐ BA, ܐܘܪܘܟܐ BB, *laudabilis*, ܐܘܪܘܟܐ BA. et BB. Vox
forte corrupta ex *ἐνδοξος*, et legend. ܐܘܪܘܟܐ.

Vox ܐܘܪܘܟܐ commutatur cum *ἐνδοξος* Jud. xviii. 21. Job. v. 9. Jesai. xxiii. 9.
Sed facilius, ni fallor, est correctio ܐܘܪܘܟܐ vel ܐܘܪܘܟܐ h. e. *αἰδῖμος*.
Hesych. : *Ἀοῖδιμος* *εὐκλεής, δυναστικός*.

P. 160, l. 42.

ܐܘܪܘܟܐ *laudaverunt*, ܐܘܪܘܟܐ, BB. Lege ܐܘܪܘܟܐ = *ἤνεσαν*.

Nihil mutandum. Vox Graeca est *ἤσαν* ab *ἄδω celebrō*; ut mox l. 50
ܐܘܪܘܟܐ est *ἄσω*, non *αἰνέσω*. Sic Jud. v. 1: *καὶ ἤσεν Δεββώρα, ܐܘܪܘܟܐ*.

P. 161, l. 20.

ܐܘܪܘܟܐ . . . 2) exponit BA. . . ܐܘܪܘܟܐ *qui est vultu inhonesto*,
quod certe ex *ἄπτομαι* derivatur, quamvis quid sit difficile est dictu.

Non video cur non sit nomen proprium *Αἴσωπος*, cujus etymologia a BA.
declaratur, tanquam *αἰσχρὸς ὄπα*, quae non magis absurda est illa quam affert
Eustathius, ex *αἴθω*, *αἴσω*, *splendeo*.

Ibid. l. 52.

ܐܘܪܘܟܐ *qui stare facit, erigit* . . . ܐܘܪܘܟܐ, BB. Forte pro *ιστάς, -άν*.

Proculdubio est *ιστῶν* ab *ιστάω*. Cf. Psal. xvii. 34: *καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν*
με (ܐܘܪܘܟܐ). Jesai. xliv. 26: *καὶ ἰστῶν* (ܐܘܪܘܟܐ) *ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ*.

P. 162, l. 33.

ܐܘܪܘܟܐ *ara, altare*, ܐܘܪܘܟܐ, BB. Forte corrupta sit ex *ἐστία*, vel
ἑστιάριον.

Ἔστία est *focus*, *ἑστιάριον* *locus in quo celebrantur convivia*; quas voces

nemo, opinor, per *aram* exposuerit. Pro ܘܡܘܢ correctio haud improbabilis est ܘܡܘܢܐ vel ܘܡܘܢܐ , *θυσιαστήριον*. Cum vero inter ܘܡܘܢܐ *θυσία*, et ܘܡܘܢܐ *θυσιαστήριον* passim confusum sit (vid. *Thes. Syr.* p. 807) videndum num vox Syro-graeca *εἰσιτήριον* sit, h. e. *sacrificium in introitu* (anni vel etiam sacerdotii) *celebratum*. Cf. infra ad p. 186, lin. penult.

Ibid. l. 38.

ܘܡܘܢܐ *difficilis fuit res . . . ܘܡܘܢܐ?, BB. Forte sit *ἡσκαλλεν*.*

Locus qui hic alluditur est Psal. lxxvi. 7: *ἔσκαλλον* (Comp., Ald., MSS.: *ἔσκαλλεν*) *τὸ πνεῦμά μου*; ubi Syro-hex. ܘܡܘܢܐ ܘܡܘܢܐ , h. e. vertente Bugato: *et curiose inquisivit spiritus meus*; quae versio vereor ne ad Graecum *ἔσκαλλεν* potius quam ad Syriacum conformata sit. Scilicet vox ܘܡܘܢܐ (cf. Hex. ad Psal. cxviii. 158. cxxxviii. 21) potius sonat, *indignatus est, aegre tulit*, Graece *ἡσκαλεν*, quae lectio est paucorum codicum, quibus adstipulantur S. Cyril. Alex., alii.

P. 163, l. 9 ab imo.

ܘܡܘܢܐ *similitudo . . . ܘܡܘܢܐ, BS. ap. BB.*

Nullus dubito quin sit *ἀπηχήματα*. Elegantissime S. Basil. M. T. II, p. 36 C: *πεφύκασι γάρ πως αἱ καθ' ὕπνον φαντασίαι ὡς τὰ πολλὰ ἀπηχήματα εἶναι τῶν μεθημερινῶν φροντίδων*.

P. 166, l. 28.

ܘܡܘܢܐ *ἐπαρχία, eparchia, praefectura*, Act. Mart. 23, 35. Sic Bernst.

Locum invenire non possum.

Locus est Act. Apost. xxiii. 34 in versione Philox.

P. 167, l. penult.

ܘܡܘܢܐ *dilexi, elegi . . . ܘܡܘܢܐ, BS. ap. BB. Cf. *ἐρατίσω, ἐραστεύσω*.*

Utraque vox Graeca poetica est, et tempus futurum improbat BS. His repudiatis, in promptu est vocabulum Graeco-biblicum *ἀιρετίζομαι*, cuius derivativa commutantur cum ܘܡܘܢܐ Psal. cxviii. 30. cxviii. 15; cum ܘܡܘܢܐ autem Psal. xxiv. 13. cxviii. 14. Utrum vero vox Syro-graeca sit *ἡρετίσατο* an *ἡρετίσω* non definio.

P. 229, l. 18.

ܘܚܘܒܘܢ phantasmata [l. ܘܚܘܒܘܢ] ܘܠܘܢܘܢܘܢ, BA.

“Vox ܘܚܘܒܘܢ, quae explicatur per ܘܠܘܢܘܢܘܢ, nullus dubito quin sit ex Sap. Salom. xvii. 4 in Syro-hex., ubi textus est:

ΑΜΙΔΗ

ΚΑΤΗΦΕΣΙ

ܘܠܘܢܘܢܘܢ ܘܠܘܢܘܢܘܢ

ܘܠܘܢܘܢܘܢ. ܘܠܘܢܘܢܘܢ

pro Graecis: καὶ φάσματα ἀμειδίτοις κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο [sic II, III; sed ἀμειδῆ τοῖς κατηφέσι Ald.]. Graeca vox, literis Syris descripta, est ܘܚܘܒܘܢ; et sic (nec desunt exempla) in cod. hexaplari fortasse erat in margine codicis, ex quo derivata glossa, quae demum transiit in Thesaurum Payne Smith.” Sic ad me scripsit amicus meus A. Ceriani in literis datis Oct. 5, 1869.

P. 255, l. 8 ab imo.

ܘܠܘܢܘܢܘܢ exponit BA. proprius, ܘܠܘܢܘܢܘܢ; et sic BHNom. 82 v. ܘܠܘܢܘܢܘܢ
ܘܠܘܢܘܢܘܢ. Monet Davies quod sit indigetes.

Indigetes nuncupantur *dii ex hominibus facti*, qui quid hic sibi velint non video. Vox Syro-graeca sonare videtur ἐνδογένητος, *servus in domo natus*, forma legitima, etiamsi Lexica nil nisi ἐνδογενής agnoscunt. Locus Bar Hebraei, qui Graece sonat: τὸ γένος ἐνδογένητος ἤγουν κυριακός, revocat formulas venditionis sive manumissionis apud Böckh *Corpus Inscr. Gr.* Num. 1699 sqq., in quibus dominus Apollini Pythio vendit σῶμα γυναικεῖον (vel ἀνδρείον), τὸ γένος ἐνδογενῆ (vel οἰκογενές).

P. 263, l. 1.

ܘܠܘܢܘܢܘܢ sec. BA. ܘܠܘܢܘܢܘܢ. ܘܠܘܢܘܢܘܢ ortus lucis.

Vox forte corrupta ex ἀνατολή.

Tentabam ܘܠܘܢܘܢܘܢ ἀνατολή φέγγους.

P. 267, l. 29.

ܘܠܘܢܘܢܘܢ adjuvat, ܘܠܘܢܘܢܘܢ, BB. . . . Forte legend. ܘܠܘܢܘܢܘܢ
ἀντελήψατο.

Soloece. Cave vel hilum mutes. Est ἀντιλήψεται, *adjuvabit*. Psal. iii. 6 in Syro-hex.: ܘܠܘܢܘܢܘܢ ܘܠܘܢܘܢܘܢ ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου.

c

P. 276, l. 45.

ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ / *ἀναστοιχειωθείς*, Cyr. 396. 2, ubi **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** in margine exponitur **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** *e novo refringens*.

S. Cyrilli locutio Graece sonat ἀναστοιχείωσιν ποιῶν; scholium autem fortasse ἀποκαθιστῶν, ut Jesai. xxiii. 16: **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** ἀποκαταστήσεται.

Ibid. l. 54.

ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ / *resurgent* . . . **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**, BB. Potius est ἀναστήσουτε.

Immo Syro-Graecum leviter emaculatum fit **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** / *ἀναστήσουται*.

P. 281, l. 4 ab imo.

ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ / *panis cum oleo subactus*, **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ, BA. Forte sit ἀγκούρη, -ης, = ἀγγούριον. Male BB. **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**.

In hodierna Graecitate ἀγκούρι, ἀγγούρι, vel ἀγγούριον nonπέμμα, quod hic desideratur, sed *cucumerem* notat. Vera scriptura Syro-graeca est **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** / *ἐγκρίς, placenta ex oleo melle admixto*, quae vox commutatur cum **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** Num. xi. 8 in Syro-Hex., cum scholio quod Graece sonat: Ἐνταῦθα **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** Ἑλληνιστὶ ἐγκρίς ὀνομάζει· ἔστι δὲ ἐν τῶν εἰδῶν τῶν πλακουνταρίων· οὕτως καὶ τὸ πεφυραμένον ἐν ἔλαιῳ. Vid. Hexapla nostra ad loc.

P. 287, l. 28.

ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ / BB. . . ἀνθρωπόρεξις, *studium alios blandiendi*, sed adjective redditum **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** / *qui blanditur*. BA. male **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**.

Vox ἀνθρωπόρεξις est plane inaudita et barbara, et inter ὄρεξις *appetentia*, et *blandiendi studium* immane quantum distat. E duabis autem scripturis praeferenda est illa quam offert BA, transpositis, ut saepe accidit, literis ω et ε, ut evadat **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** / *ἀνθρωπάρεσκος*. Sic Paulus Telensis Psal. lii. 6: ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅσα ἀνθρωπαρέσκων (**ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**); necnon Philoxenus Eph. vi. 6: ὡς ἀνθρωπαρέσκοι (**ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**).

P. 290, l. 34.

ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ . . . pl. **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ** / *īarāi*, Job. xiii. 4 Hex. Forma suspectior.

Merito; nam in cod. diserte exaratum **ܕܥܘܩܘܠܝܘܨܐܝܝܢ**.

P. 292, l. 46.

ܐܘܘܨܘܘܢܘܢ *invidus*, ܘܫܘܘܢܘܢ .ܐܘ, BA.

Fortasse est vitiosa scriptura pro ܘܫܘܘܢܘܢܘܢ (ܘ) βάσκανος (ܘܫܘܘܢܘܢ Prov. xxiii. 6. Sirac. xiv. 3 in Syro-hex.), intercidente litera initiali, ut in (δ)απάνη p. 329, l. 3, (π)αράλυσις p. 365, l. 31.

P. 293, l. 10 ab imo.

ܘܫܘܘܢܘܢܘܢ *similis, ejusdem ponderis* . . . ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, BA. et BB. Legisse videntur ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, sc. σύμμετρος cum } prosthet.

Proculdubio vox Graeca est ἰσομέτρον. Cum ܘܫܘܘܢܘܢܘܢ ἀντίγραφον (ἐπιστολῆς) sonet, fortasse respicitur locus Eustath. Opusc. p. 352, 15 (apud H. Steph. *Thes. G. L.* Tom. IV, p. 673 ed. Paris., 1841): ἐπιστολήν ἰσομέτρον τε καὶ ἰσοδύναμον ποιῆσαι ἀμηχανῶ.

P. 294, l. 10 ab imo.

ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ BA, ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ BB: exponunt ambo *vestis serica crassior*.

Vox Graeca, ni fallor, est σταυράκια. Scilicet ad ἀλλασσομένας 4 Reg. v. 22 Cod. 243 in marg. scholium habet: Μᾶλλον ἀλλασσομένας στολὰς λέγει ποικίλας, ἐξαλλάττοντα ἔχουσας χρώματα, οἷά ἐστι τὰ ἐκ σηρικῶν σταυράκια καλούμενα.

P. 298, l. 11.

ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ *tenebrae externae*, ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, BB. Est igitur vox corrupta ex ἔξω et σκότος.

Vox Syro-graeca sonat tantum εἰς τὸ σκότος. Plenius cod. H. ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ *εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον*.

P. 330, l. 28.

ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ *deducantur illae* . . . ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, BB. Vox corrupta ex ἀποστήσονται.

Graecum ἀποστήσονται Syriace sonat ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, non ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ, quod posterius ter ponitur Psal. xlv. 15, 16 pro ἀπενεχθήσονται. Itaque scriptura Syro-graeca paululum emaculanda, ut fiat ܘܫܘܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢܘܢ.

P. 334, l. penult.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ; reddidit B.B. *revertentur, redibunt* . . .
ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ.

Est potius optativum *ἀποστραφείησαν*, quod Syriace per futurum regulariter effertur.

P. 337, l. 6.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ *qui in pristinum statum restituit, instaurator* . . . ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ,
B.B. Sonat *ἀποκαθίστης, -ου, = ἀποκαταστάτης*.

Posterior vox Graeca vix fertur, prior barbara est. Quidni *ἀποκαθιστών*?

P. 338, l. 1.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, et sec. B.S. ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, *declinatio*, ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, B.A.
et B.B.

P. 1129, l. 38.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ f. *inclinatio*, dicitur de luna quum primum decrescere incepit, ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ. ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, B.A. sub ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ.

Ex collatione duorum locorum manifestum est utrobique pingendum ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ *ἀπόκρουσις, lunae decrescentia*. Clem. Alex. Strom. Lib. VI, Cap. XVI, § 143: Ἡ σελήνη τε δι' ἑπτὰ ἡμερῶν λαμβάνει τοὺς μετασχηματισμούς. κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἑβδομάδα διχότομος γίνεται, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν πανσέληνος, τρίτη δὲ ἀπὸ τῆς ἀποκρούσεως αὐθις διχότομος, καὶ τετάρτη ἀφανίζεται.

P. 341, l. 4.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ *qui curam agit, it. cura, diligentia*, ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ. ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ,
B.B. Forte sit *ἐπιμελητής*.

Vox Syro-graeca accuratius exarata legitur apud Euseb. H. E. I. 7 (inedit.), videlicet ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, cum glossa: ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ.

Ibid. l. 19.

ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ *injuriae non obnoxius*, ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ, B.A. Cf. *ἀμεμπτος*.

Immo corrige ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ *ἀπήμαντον*. Hesych. Ἀπήμαντος ἀβλαβής. Notulae B.A. fons et origo esse videtur Pauli Telensis versio Sap. Salom. vii. 22: ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν . . . ἀπήμαντον; ubi in textu est ܐܦܫܬܪܦܗܝܫܐܢ; in marg. autem: ΑΠΗΜΑΝΤΟΝ.

P. 850, l. 21.

ܘܘܡܩܘܘܩ, it. ܘܘܡܩܘܘܩ, 1) *meteora quaedam*, ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ
ܘܘܡܩܘܘܩ, BH Cand. 28 v. Voc. Gr. *δοκίτης*
[immo *δοκίδες*]. 2) i. q. ܘܘܡܩܘܘܩ, Basil. in Nativ. Dñi, ap. K.
[ut ante].

Locus S. Basilii, indicante P. Lagardio in censura Thesauri nostri justo asperiore (vid. *Götting. gel. Anzeigen* 1871, p. 1105) adhuc exstat in homilia cui titulus, *In Sanctam Christi Generationem* (Opp. T. II, p. 601 D): ΚΟΜΗΤΑΙ γὰρ ΚΑΙ ΔΟΚΙΔΕΣ ΚΑΙ ΒΟΘΥΝΟΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΗΜΑΤΑ, καὶ προσηγορίαὶ οὐκ εἶναι τοῖς σχήμασι πάντων δὲ γένεσις ἢ αὐτῆ. Expositio autem tenebrosica .ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, vide num ad ܘܘܡܩܘܘܩ, Comes, potius pertineat.

P. 504, l. 18.

ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, Sap. iv. 19, sine sensu. E Syr. rescribe *ρήξουσιν αὐτοὺς ἀφώνοι πρίνοες, rumpent eos tacitae serrae.*

In Graeco Sap. Salom. textu constituendo, versio Pesch. fere nullius est ponderis. Hic quidem sensum egregium fundit textus editus, quem ne literula quidem mutata expressit alter Syrus: *ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ*, cum scholio: "*Sine voce*; h. e. quod non potuerunt vocem edere propter gravitatem casus."

P. 591, l. 14.

ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, *aipeῖs, particeps*, Sap. viii. 4.

In versione Pesch. verba ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ sunt libera versio Graecorum *μύστις τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης*; deinde subjungitur: (*gloria*) ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, pro Graecis *καὶ αἰπεῖς τῶν ἔργων αὐτοῦ*. Praeterea vox *αἰπεῖς* nequaquam sonat *particeps*, sed *amatrix*, ut recte cepit interpret Graecae doctissimus Paulus Telensis, vertens: *ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ*.

P. 602, l. 29.

ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, *ranae minores*, ܘܘܡܩܘܘܩ ܘܘܡܩܘܘܩ, BS. ap. BB. Vox Gr. Forte sit *βατράχου κόπος* (Davies).

Si prior pars vocis Syro-graecae e *βάτραχος* corrupta sit, quod valde incertum est, malim tentare *βάτραχοι γύρινοι* (aliter *γόρινοι, γόρνοι*), Anglice *tadpoles*. Etym. M. p. 243, 49: *Γύρινοι, οἱ μικροὶ βάτραχου παρὰ τὸ γυρὸν τὸ περιφερές τοιοῦτοι γάρ εἰσι.*

P. 647, l. 39.

Ethra. ܘܢܘܢܐ, 1) *vir factus est*, ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ *ἀνδρωθέντα*, Hex. Job. xxxiii. 25.

“Forma a Paulo Telensi efficta fortasse, ut Graecum tenacius redderet, eximenda ab ܘܢܘܢܐ.”—*A. Ceriani*.

P. 701, l. antepenult.

ܘܢܘܢܐ . . . χάραξ, *sectio, scissio*, Angl. *a notch or slit cut in the bark of a vine*, Geop. 39. 20.

Verba sunt: ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ, h. e. *Falcibus acutis incidamus* (χάραξωμεν 4 Reg. xvii. 11. Theod. Amos vii. 14) *eis sectionem*, pro Graecis (V, 38, 2): δρεπάνω οὖν τὸ πρέμνον ἐγχάραξωμεν. Ex hac autem collatione nequaquam colligi potest, inter voces ܘܢܘܢܐ et χάραξ vel levissimum nexum exstitisse. Nam in viticultura vocem Graecam nihil significare posse, nisi *palum* vel *pedamentum quo vitis fulciatur*, certo certius est.

P. 723, l. 19.

ܘܢܘܢܐ m. *feretrum* . . . ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ, BA. . . . *Suspiciatur* Arnold. quod sit *καλύπτρα*.

Καλύπτρα est *tegmen quodvis*, spec. *tegmen muliebris capitis*, qui sensus hic non quadrat. Vide igitur an sit vox Latina *grabatulus*, transpositis euphoniae causa literis *r* et *l*. Syriacum ܘܢܘܢܐ commutatur eum *κράββατον* in Hex. ad Amos vii. 12, et saepius in N. T.

P. 789, l. 36.

ܘܢܘܢܐ *adorationem offert*, ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ, BA. *Sonat* γράψον.

Vox Syro-graeca corrupta videtur ex ܘܢܘܢܐ *γουνπεσῶν*, scriptura dubiae fidei τοῦ γουνπετῶν.

P. 804, l. 15 ab imo.

ܘܢܘܢܐ *qui progressus est, exiit manifeste*, ܘܢܘܢܐ ܘܢܘܢܐ, BA.

Forte sit 1 aor. verbi ἐκφανίζω, cum ܘܢܘܢܐ relativo.

Potius est ἐκφανείς, vi intransitiva.

P. 889, l. 28.

ܘܥܕܘܬܐ? vox incerta, ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? Anecd. Syr. i. App. 47. Reddit Land. *dies posita*; sed potius lateat voc. Latinum, quod *dilationem litis*, *comperendinationem* significet.

Vox ܘܥܕܘܬܐ? προθεσμία (subaudi ημέρα) est *tempus statutum*, *dies praefinitus* (vid. Hex. nostra ad Ezech. xxi. 25. Dan. ix. 26), et cum *dilatione litis* nihil commune habet. Voc. Latinum, ni prorsus fallor, est *definitus* (sc. dies).

Ibid. l. 41.

ܘܥܕܘܬܐ? vestis exterior cum subductio panno munita et plicata, [ex Arab.] .ܘܥܕܘܬܐ? .ܘܥܕܘܬܐ? BA. et BB.

Pingendum ܘܥܕܘܬܐ? διπλοῖς, *laena duplicata*. Hesych.: Διπλοῖδα διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. J. Pollux VII, 47: εἰσὶ δὲ χλαῖναι, αἱ μὲν ἀπλοῖδες, αἱ δὲ διπλαῖ. Vox ܘܥܕܘܬܐ? ponitur pro διπλοῖς 1 Reg. xxiv. 12 (teste Masio). Job. xxix. 14. Psal. cviii. 29. Baruch v. 2.

P. 897, l. 9.

ܘܥܕܘܬܐ? i. q. ܘܥܕܘܬܐ? sc. ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? [lignum parieti infixum, cui superimponitur lucerna] . . . Forte sit δοχείον.

Δοχείον *receptaculum* (sp. *liquidorum*, ut S. Chrysost. Opp. T. VIII, p. 127 C: διὰ τοῦτό φησι, κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, δεικνὺς ὅτι οὐδέποτε ἐκεῖνα οἴνου γέγονε δοχεῖα τὰ σκεύη) hic non quadrat. Pinge ܘܥܕܘܬܐ? δόκιον, *asserculus*. Diod. Sic. XVIII, 42: ἐπενοήσατό τινα ξένην καὶ παρηλλαγμένην τῶν ἵππων γυμνασίαν. τὰς γὰρ κεφαλὰς αὐτῶν ταῖς σειραῖς ἀναδεσμεύων ἕκ τινων δοκίων ἢ πατῶν κ.τ.έ.

P. 906, l. 18 ab imo.

ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ܘܥܕܘܬܐ? ἐκτεθλυμένοι ἄνθρωποι, *viri ingluvie exagitati*, Clem. Rom. Rec. 147. 21.

Interpres Syrus pro ἐκτεθλυμένοι legisse videtur ἐκτεθλωμένοι (ܘܥܕܘܬܐ?). Cf. Hex. ad Psal. xxx. 10. xlv. 4. An recte, iudicium faciant peritiores e serie Clementina, quae sic habet: Ἐπεὶ τίς τὰς καλὰς καὶ πολλὰς σινδόνας μετὰ τῶν ἐπομένων μοι δακτυλίων καὶ ὑποδήσεων φυλάξει; τίς δὲ καὶ τὰ ἡδέα καὶ πολυτελῆ

ὅσα προετοιμάσει . . . καὶ πάντα ἐκεῖνα ὅσα, ἐκτεθλυμμένων ἀνθρώπων ὡς θηρίφ
μεγάλφ τῆ ἐπιθυμίφ, ἐκ πάσης πλεονεξίας πορισθέντα ἐτοιμάζεται.

P. 934, l. 16 ab imo.

ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, Cant. i. 17: rescribe ܩܐ ܩܡܐ; lege etiam ܩܐ
ܩܡܘܢܐ pro ܩܐ ܩܡܘܢܐ, Gr. ܩܡܘܢܐ, Zeph. ii. 14.

In posteriore loco codicis lectio est ܩܐ ܩܡܐ; in priore ܩܐ ܩܡܐ, quae
nequaquam sollicitanda est. Sic 3 Reg. vi. 9: ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ
necnon Sym. 3 Reg. vii. 3: ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ pro ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ.

P. 935, l. 42.

ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, Pl. ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, Hex. Ez. xli. 7: al. semper ܩܐ ܩܡܐ.

Etiam ap. Ezech. i. c. in codice pingitur ܩܐ ܩܡܐ.

P. 954, l. 19 ab imo.

Hic etiam pertineat ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, oīs ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προ-
φήται, Hex. Zach. i. 4.

Middeld. recte edidit ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, unde ego ipse in gratiam Thesauri osci-
tanter descriperam: “ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, Zach. i. 4,” quae res Editori fraudi fuit.
Vox pertinet ad ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ accusavit.

P. 962, l. 22.

ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, introduxerunt . . . ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, BB. Potius est εισέλθω-
σαν. Apud Cod. H. ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ.

Pro soloeco εισέλθωσαν scriptura Cod. H. indicat εισήλθοσαν; interpretatio
autem Syriaca εισήγαγον vel εισήνεγκαν.

P. 964, l. 14 ab imo.

ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, sanguinis effusio, ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, BA. Valet αἱμάτωσις.

Vox αἱμάτωσις, cruentatio, neque cum vocab. Syro-graeco, neque cum expli-
catione ejus conciliari potest. Leviter corrigo ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ, ἐκχύμωσις, sugil-
latio, sanguinis sub cute effusio. Cf. Thes. Syr. p. 82, l. 28, ubi ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ
BB. exponit: ܩܐ ܩܡܐ ܩܡܘܢܐ ܩܡܘܢܐ.

P. 965, l. 4 ab imo.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ *elatio*, ܘܥܘܪܘܥܘܐ .ܐ, BA. Forte sit ἕψωσις.

Secundum vocem Syriacam, quae commutatur cum ἕπασις ap. Hex. ad Thren. iii. 47, et (ut videtur) Psal. lxxxviii. 10, conjicio Syro-graecum depravatam esse ex ܘܥܘܪܘܥܘܐ.

P. 968, l. 23.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ ܘܥܘܪܘܥܘܐ ܘܥܘܪܘܥܘܐ ܘܥܘܪܘܥܘܐ, K. ex Hom.
in Nativ. Dñi.

Haec est eadem S. Basilii Homilia, quae nobis supra p. 14 opem egregiam tulit. Graeca edita sunt (Opp. T. II, p. 595 E): πῶς (Syrus πῶς μὲν) φαντασθῆ ὁ νοῦς; πῶς δὲ ὑπηρετήσῃ ταῖς διανοαῖς ἢ γλώσσα;

P. 970, l. 19.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ *dulce reddebaris* . . . ܘܥܘܪܘܥܘܐ, BB. Rescribe
ܘܥܘܪܘܥܘܐ *ἐγλύκασας*.

Syriaca BB. sonant *dulce reddebas*, non *reddebaris*. Pinge igitur ܘܥܘܪܘܥܘܐ *ἐγλύκασας*, ut respiciatur locus Psal. liv. 15: ὁς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκασας (Syro-hex. ܘܥܘܪܘܥܘܐ) ἐδέσματα.

P. 974, l. 12.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ *ἐδολιοῦσαντο*, *dolo usi sunt* . . . ܘܥܘܪܘܥܘܐ, BB.

Praetulerim ἐδολιοῦσαν, quae forma legitur Psal. v. 10, quamque Paulus Telensis vertit ܘܥܘܪܘܥܘܐ, doctius quam BB. qui eam pro acristo cepisse videtur.

P. 996, l. 22.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ *occiderunt*, ܘܥܘܪܘܥܘܐ, BB.

Scriptura misere decurtata, ut videtur, pro ܘܥܘܪܘܥܘܐ *ἐφόνευσαν*.

P. 997, l. ult.

ܘܥܘܪܘܥܘܐ [cod. H. ܘܥܘܪܘܥܘܐ] *tumiditas ulcerum in palpebris*,
. . . ܘܥܘܪܘܥܘܐ (cod. H. ܘܥܘܪܘܥܘܐ) *ܘܥܘܪܘܥܘܐ ܘܥܘܪܘܥܘܐ*, BB.
Forte sit ἕψωμα.

Pinge ܘܥܘܪܘܥܘܐ *ἐμφύσημα*, quod medicorum filii definiunt, ὄγκος οἰδημα-

P. 1027, l. 39.

ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ *exaltantes, avide cupientes*, الذين *ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ*.
 ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, BB. *Revera est ενδιαβάλλοντες.*

Error est in voce Syriaca ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, ejus facillima correctio est ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.
 Psal. xxxvii. 21: οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με (ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ
 ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ). Psal. lxx. 13: οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου (ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ).
 Deinde pro Arab. ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ *avide cupient*, nescio an pingendum ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ
mentiantur.

P. 1028, l. 7.

ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, *jussi* . . . ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, BB.

Pro soloeco ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ponendum videtur ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, *jussisti*, ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

Ibid. l. 14.

ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, *oderunt, iram excitaverunt* . . . ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, BB.

Forte sit ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, sed expos. sumpta est ex ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, Gen. xlix. 23 . . .

Hesych. ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

Vox ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, *implicabatur*, ab expositione BB. plane abhorret. Quod ad
 hanc quidem attinet, optime haberet ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, pro quo in Gen. l. c. Paulus
 Telensis, teste Bar Hebraeo, ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ posuit. Sed in praesenti loco vox Gracea,
 ni egregie fallor, est ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, sumpta e Psal. liv. 4: ἐν ὀργῇ ἐνεκότην μοι
 (ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ). Paulo post ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ est ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, non ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

P. 1029, l. 14 ab imo.

ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ *signatus est*, رسم. ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ. Rescribe ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ
 ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ. Ap. cod. C. ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

Immo duo vocabula in unum coalita faciunt ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ *ἐσημειώθη*. Cf.
 Psal. iv. 7: ἐσημειώθη (ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ) ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

P. 1030, l. 43.

ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, *exaltavit, extollit* . . . ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ, BA. et BB. Potius est
 ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

Crediderim esse imperativum ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ; ut paulo post ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ est ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ
 (ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ Psal. xxiii. 7 in Syro-hex.), non ܐܘܒܐܠܐܠܗܐܘܢ.

P. 1034, l. 20.

ܐܘܪܝܪܝܢܐ oriri fecit . . . ܐܘܪܝܪܝܢܐ, BA; forte sit ἐπιφαίνων.

Potius ἐπίφανον, oriri fac (ܐܘܪܝܪܝܢܐ) Psal. xxx. 17). Mox ܐܘܪܝܪܝܢܐ est ἐπιφανῶν πόλις, non ἐπιφανόπολις, quod nihili est.

Ibid. l. penult.

ܐܘܪܝܪܝܢܐ inspicies, invisēs . . . [ܐܘܪܝܪܝܢܐ] ܐܘܪܝܪܝܢܐ, BB. Vox corrupta ex ἐπισκέψη.

Vel potius ex ἐπισκέπη. Psal. viii. 5: ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν (ܐܘܪܝܪܝܢܐ).

P. 1035, l. 1.

ܐܘܪܝܪܝܢܐ qui concinnari potest . . . ܐܘܪܝܪܝܢܐ, BB.

Vox Graeca, ni fallor, est ἐπεικώς, -ός, *conveniēns, decens*.

P. 1043, l. 34.

ܐܘܪܝܪܝܢܐ concinnabant, consilium inter se inibant, ܐܘܪܝܪܝܢܐ, BB.

Primum vox Syro-graeca emaculanda est, pingendo ܐܘܪܝܪܝܢܐ ἐψιθύριζον. Deinde apud BB. corrigendum ܐܘܪܝܪܝܢܐ susurrabant, concinente lectione Arabica ("شَار" in VI. *consilium inter se inire, mussitare*."—Castell.). Proculdubio Lexicographus ante oculos habuit locum Psal. xl. 8: κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον (Syro-hex. ܐܘܪܝܪܝܢܐ) πάντες οἱ ἐχθροί μου.

P. 1044, l. 6.

ܐܘܪܝܪܝܢܐ horruerunt, tremuerunt . . . ܐܘܪܝܢܐ, BS. ap. BB. Credo quod sit ἔφριξαν.

Immo evidentissime est ἐφρύαξαν fremuerunt (= ܐܘܪܝܢܐ Act. Apost. iv. 25 in Philox.). Cf. Hex. nostra ad Jerem. viii. 16. Mox l. 40 ܐܘܪܝܪܝܢܐ (sic) est ἐκχυμάματα, non ἐκχύματα; l. 44 ܐܘܪܝܪܝܢܐ sonat ἐκδικητής (Psal. viii. 3 in

LXX et Syro-hex.) non ἐδικαστής; et l. 46 pro **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** legendum **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ**.

P. 1044, l. 43.

ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ *inquisitio* . . . **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ**, BB.

Proculdubio Syro-graecum est ἐκγελάσεται σε; glossa autem **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** pertinet ad vocab. **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ** ἐκδίκησις, quod e serie excidit.

P. 1046, l. 19.

ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ *qui eduverunt* . . . **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ**, BB. Forte sit ἐκκαλοῦντες.

Potius pingendum **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** ἐκβαλόντες. Vid. Psal. xvi. 12 in LXX et Syro-hex.

Ibid. l. 27.

ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ *investigabit* . . . **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ**, BB.

Pinge **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** ἐκζητήσει, et cf. Psal. ix. 34: *εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει* (**ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ**).

Ibid. l. 31.

ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ *ἐκκριτος*, -ον, *selectus*. Exponunt lexx. sensu activo, *qui quaerit, petit* . . . **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ**, BA. et BB. H/

Revera est participium activum **ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** ἐκζητῶν.

P. 1052, l. 28.

ܘܘܢܘܚܝܘܢܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ . . . Vide num sit ἐρυσίβη *robigo*.

Vel potius ἐρυσίβη, quae scriptura est Codd. Vat. Alex. Deut. xxviii. 42. 3 Reg. viii. 37, et alterius utrius Hos. v. 7. Joel. i. 4. ii. 25.

P. 1060, l. 46.

K., qui e Joh. Chrysost. laudat **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** . . . **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ**.

Verba **ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ ܠܗܘܝܗܘܐ ܝܚܘܚܐ** Eis τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος sunt titulus Homiliae quae inter scripta S. Chrysostomi supposititia a Montefalconio edita est

BY THE SAME EDITOR.

- I. S. Joannis Chrysostomi Homiliae in Matthaem. Textum ad fidem Codicum MSS. castigavit, variis lectionibus et annotationibus instruxit Fridericus Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. Socius. Tomi III. Cantab. 1839.
- II. S. Joannis Chrysostomi Interpretatio omnium Epistolarum Paulinarum per Homilias facta. Ad fidem Codicum MSS. et Versionum antiquarum recensuit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Tom. I. Oxon. 1849. Tom. II. Oxon. 1847. Tom. III. Oxon. 1845. Tom. IV. Oxon. 1852. Tom. V. Oxon. 1855. Tom. VI. Oxon. 1861. Tom. VII. Oxon. 1862.
- III. A Treatise on the Pope's Supremacy, to which is added, A Discourse concerning the Unity of the Church. By Isaac Barrow, D.D. A new Edition, corrected. Printed for the Society for Promoting Christian Knowledge. London, 1851.
- IV. Vetus Testamentum Graece juxta LXX Interpretes. Recensionem Grabianam ad fidem Codicis Alexandrini aliorumque denuo recognovit, Graeca secundum ordinem textus Hebraei reformavit, libros apocryphos a canonicis segregavit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Sumptibus Societatis de Promovenda Doctrina Christiana. Oxon, 1859.
- V. Psalterium juxta LXX Interpretes. Sumptibus Societatis de P. D. C. Oxon. 1857.
- VI. Otium Norvicense, sive Tentamen de Reliquiis Aquilae, Symmachi et Theodotoni e lingua Syriaca in Graecam convertendis. Conscripsit F. Field, AA. M. Ecclesiae Nativitatis B. V. M. de Reepham in agro Norfolk. nuper Rector, Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Oxon. 1864.
- VII. Origenis Hexaplorum quae supersunt, sive Veterum Interpretum Graecorum in totum V. T. Fragmenta. Post Flaminium Nobilium, Drusium et Montefalconium, adhibita etiam Versione Syro-hexaplari, concinnavit, emendavit, et multis partibus auxit F. Field, AA. M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socius. Tomi II in quarto. Oxonii e Typographeo Clarendoniano, 1867-1875.

Le 1318.

- I. E. Joannis Christophori Homilie in Hebraicum. Textum ad Joannem Colicum MSS. castigavit varis lectionibus et annotationibus illustravit Fridericus Leide. AA.M. Coll. SS. Trin. Cantab. Socin. Tomi III. Cantab. 1849.
- II. E. Joannis Christophori Interpretatio antiqui Epistolarii Paulinorum per Homiliae facta. Ad Joannem Colicum MSS. et Versionum antiquarum recensuit F. Fild. AA.M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socin. Tom. I. Oxon. 1849. Tom. II. Oxon. 1847. Tom. III. Oxon. 1845. Tom. IV. Oxon. 1852. Tom. V. Oxon. 1855. Tom. VI. Oxon. 1857. Tom. VII. Oxon. 1858.
- III. A Treatise on the Pope's Supremacy to which is added, A Discourse concerning the Unity of the Church. By Isaac Barrow, D.D. A new Edition, corrected. Printed for the Society for Promoting Christian Knowledge. London, 1851.
- IV. Veteris Testamenti Graece iuxta LXX Interpretes. Recensitorem Grotium ad fidem Codicum Alexandrinum alteraque deinceps recognovit. Graeco secundum ordinem locorum Hebraeorum alphabetice scriptis a canonica scripturae Promoveris Technis Cantabrigiae. Oxon. 1859.
- V. Testamentum iuxta LXX Interpretes. Sumptibus Societatis de F. D. G. Oxon. 1857.
- VI. Oritium Norwicense, sive Testamentum de Hebraicis Apulis, Symonachi et Theodoronis e lingua Syriaca in Graecam convertentibus. Conscriptis F. Fild. AA.M. Ecclesiae Nativitate R. V. M. de Hebraeis in agro Norwico nuper Rector. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socin. Oxon. 1864.
- VII. Oritium Hexaplorum quae supersunt, sive Veterum Interpretum Graecorum in totius V. T. Fragmenta. Post Raminum Nobiliam, Davanum et Moutaleoniam, adhibita etiam Versione Syro-hexaplae, continuavit emendavit et multas peritibus auxit F. Fild. AA.M. Coll. SS. Trin. Cantab. olim Socin. Tomi II in quarto. Oxonii e Typographeo Clarendoniano, 1867-1873.

ULB Halle
000 790 346

3/1

D: Dc 1518

